ANUL XVI. — No. 3152

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
nstituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26.69

6 pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Joi 15 Iunie 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 232/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

Un entuziast „eviva" şi „squadra azzura" a plecat

„Publicul românesc merita mai mult decât i-am oferit noi"

D. Vittorio Pozzo e mulţumit de rezultat dar şi indispus de... partida băeţilor săi

Fiecare jucător a primit câte o ploscă cu ţuică; inclusiv Andreolo şi Biavatti care au rămas în Capitală

Biavatti pirmeşte tradiţionala ploscă cu ţuică românească

Italia se retrage din C. E. C.

BOLOGNA - ultima reprezentantă a footballului italian în competiţia C. E. C.

Vittorio Pozzo salută Bucureştii...

Intr'o convorbire pe care unul din redactorii noştri a avut eri cu d. Vittoro Pozzo, discuţia s'a învârtit în jurul Cupei Europei Centrale. La un moment dat, d. Pozzo a spus:

«Nu cred că Italia va mai putea juca în CEC. Competiţia aceasta nu ne convine căci se dispută la sfârşitul campionatului nostru».

«Turneul actual ne-a arătat că oamenii noştri terminâ obosiţi campionatul şi nu pot continua în plină vară, atunci când e normal să se odihnească, noi jocuri».

După cum reiese din această declaraţie, Italia nu va mai participa în viitor.

Nu este deci exclus că jocul cu Bologna pe care îl vedem noi, să fie ultima apariţie a «azzurilor» în CEC.

După o şedere de trei zile în Capitală, echipa naţională a Italiei a părăsit eri Bucureştii.

In Gara de Nord s'au întâlnit toţi oficialii. Cu mult înainte de plecarea Rapidului, şi-a făcut apariţia surâzătorul vicepreşedinte al Federaţiei, d. Dorel Davila. N'au lipsit nici d. Octav Luchide, directorul tehnic al forului de specialitate, Denis Xifando, Paul Costescu, V. Braida şi Costel Rădulescu.

Legaţia Italiană e reprezentată de marchizul Dalla Rosa, colonelul Cosentina şi d. consul Mizzan. Presa italiană a reprezentată de d-nii Costa şi Squartini.

UFSR are drept delegat pe d. N. Boerescu.

Iată şi jucătorii italieni. Eleganţi, cu mult mai eleganţi de cât englezii au luat locuri în vagonul rezervat special care-i va duce până la Milano.

Meazza, căpitanul formaţiei îşi alege un compartiment la mijlocul vagonului. In schimb Olivieri e tocmai pe extremă. Foni şi Rava sunt alături. Justifică majoritatea...

D. Pozzo nu mai are nevoie să îngrijească de echipă. Disciplina este la italieni a doua natură.

Selecţioneurul unic al «azzurilor» rămâne pe peron unde se întreţine cu cei prezenţi.

VITTORIO POZZO CERE SCUZE PUBLICULUI

Profităm de faptul că d. Vittorio Pozzo e un moment liber. Il rugăm să ne facă o declaraţie pentru «Gazeta Sporturilor».

Selecţioneurul ne spune surâzând:

«Imi plac gazetarii şi mă simt bine între ei. Aşa că vorbesc cu plăcere. Vă rog să notaţi că cel mai mare regret al meu a fost că nu am putut juca la Bucureşti cu echipa în formă mare. «Squadra azzurra» e cu mult mai bună decât aţi văzut-o în lupta cu România.»

«Am jucat însă trei partide grele, suntem la sfârşit de campionat şi veţi înţelege şi Dvs. că la Bucureşti am venit după matchuri grele. La Belgrad, cel puţin, am făcut eforturi mari».

«Regretul meu este cu atât mai mare cu cât aveţi în Bucureşti un public sportiv, entuziast, care preţuieşte jocul nostru. Acest public care ne-a primit cu aplauze sincere merita cu mult mai mult decât am oferit noi».

«Aşi mai vrea să precizez un lucru. Un ziar românesc a scris că aşi fi făcut reproşuri jucătorilor mei pentru felul cum au jucat în prima repriză. Nu vreau să fac polemică cu nimeni dar nu am obiceiul să fac mustrări oamenilor mei».

«Eu îi înţeleg. ei îşi cunosc singuri datoria şi deci nu are nici un rost să le arăt în timpul jocului ce au de făcut».

«S'a mai scris că aşi fi spus că românii sunt balcanici». N'am spus niciodată acest lucru. «Românii sunt fraţii noştri latini, fiii aceleiaşi Rome din care descindem noi».

Tudor Voina

(Continuare în pagina III)

ANDREOLO S'A TRANSFORMAT IN REPORTER FOTOGRAF

Andreolo şi Biavatti rămân pe peron. Vor mai sta în Bucureşti câteva zile, se vor întâlni cu colegii lor dela «Bologna» şi vor juca partida cu Venus.

Andreolo a venit înarmat cu un aparat fotografic şi ocheşte tot ce găseşte interesant. Isi fotografiază camarazii, pe d. Vittorio Pozzo şi nu uită să «prindă» şi o graţioasă doamnă care a venit să conducă echipa.

Până la urmă este şi el «prins» de d. Romani, bine cunoscutul conducător al fostului Romcomit care are delegaţia să se ocupe de cei doi internaţionali care rămân în Capitală.

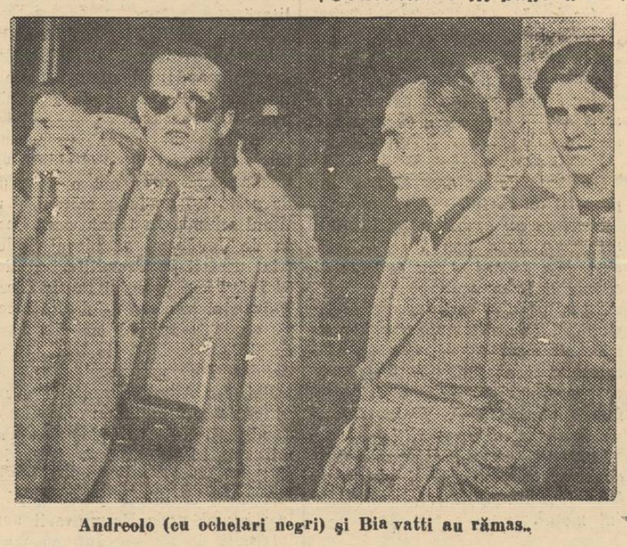

Andreolo (cu ochelari negri) şi Biavatti au rămas.

Criză în footballul Europei Centrale

de Edwin Herzog

Corespondentul «Gazetei Sporturilor» la Paris

Politica schimbă adesea fizionomia sporturilor. Este cunoscut de toţi că alături de footballul englez şi de cel latin, un mare bloc a realizat din jocul cu balonul rotund un stil cu totul aparte, stilul footballului din Europa Centrală.

Centrul acestui bloc a fost format de Austria, Cehoslovacia şi Ungaria, sau mai precis de Viena, Praga şi Budapesta, în timp ce statele celelalte la fel ca sateliţii în jurul unei planete, nu făceau decât să urmeze învăţăturile acestei şcoli.

Schimbările organice ce s'au produs în raporturile dintre Statele Europei Centrale sunt de natură să antreneze regresul, decăderea footballului din Europa Centrală?

La această întrebare, răspunsul trebue să fie afirmativ.

Strălucirea reputaţiei universale a footballului din Europa Centrală a fost inspirată şi întreţinută de rivalitatea permanentă a Cehilor, Austriacilor şi a Ungurilor.

Dar menţinerea acestei rivalităţi tripartită nu este posibilă din cauza situaţiei politice de azi.

Metodele sportive ale Germaniei, de care depind azi Viena şi Praga, nu sunt favorabile «şcolii Europei Centrale».

Gloria Spartei şi a faimosului Wunderteam aparţin trecutului.

Dar Ungurii [illegible] cum? Pentru a arăta cum suferă footballul ţărilor supuse la schimbări politice, nu avem decât să observăm căderea verticală a stelei footballului vienez.

In 1938 echipa Austriei n'a participat la Cupa mondială din Paris. Renumitul cadru al Wunderteamului a fost încorporat în footballul Germaniei, formându-se o echipă cu şase germani şi cinci austriaci.

Astfel, din două stiluri contopite fără o încercare prealabilă de sudare, s'a format o massă haotică.

S'a văzut vreodată un amestec de două vinuri bune, dând un al treilea, şi mai bun, fără îngrijirea indispensabilă necesare unei perfecte asimilări?

Acesta a fost cazul unsprezecelui german care n'a putut forma o massă omogenă şi aceasta e explicaţa victoriei elveţiene, asupra Germaniei în cadrul campionatului mondial. S'a spus că în protectoratul Boemiei şi al Moraviei, federaţiile sportive îşi vor putea conserva independenţa.

Până acuma însă, nici o echipă cehă n'a căpătat învoirea de a juca în afara graniţelor şi pentru moment trebuie să socotim acest fapt ca o decădere a footballului ceh.

Rezultă din toate acestea că din marele trio n'a rămas decât Ungaria, a cărei situaţie, isolată, nu este cu nimic de invidiat.

Fără aceste noui dificultăţi, o mare parte din excelenţii jucători ai Ungariei şi-au părăsit patria în

(Continuare în pagina 3-a)

Astăzi

O conferinţă în „trei"

stabileşte data matchului

România - Franţa

D. general Gabriel Marinescu împreună cu d. Jules Rimet au vizitat în cursul zilei de eri, Constanţa.

Astăzi va avea loc o conferinţă «in trei», la care vor participa d-nii general Gabriel Marinescu, Jules Rimet şi Octav Luchide. Conferinţa aceasta va avea drept scop să stabilească datele la cari să se dispute jocul Franţa—România — tur şi retur.

D. Rimet va părăsi Joi Capitala, făcând deplasarea la Paris cu avionul.

„Sunt bune cuiele acestea pentru marathon"

O fotografie sugestivă: Paava Nurmi (dreapta) şi antrenorul Federaţiei finlandeze de atletism Armas Valste (în centru) inspectează pantofii de atletism ai lui Iussi Kurikkala. Kurikkala, care a câştigat cursa de 18 km. la campionatele de Ski dela Zakopane este în acelaş timp, un foarte dotat alergător de fond

Destul de timpuriu

Atleţii finlandezi în febra Jocurilor Olimpice

SE APROPIE MAREA CURSA PENTRU CAMPIONATUL LUMII PE 5000 METRI!

Sezonul atletic a început de mult în Finlanda. Primele concursuri oficiale au avut loc la data de 18 mai pe pistele oraşului Parvoo.

Yojo Nikkaven care deţine recordul mondial la aruncarea suliţei, a participat şi el la concursurile de deschidere reuşind o aruncare de 78,87 m., rezulta excelent pentru început de sezon.

Tot în cadrul acestor prime manifestaţiuni electrice tânărul K. Versin, are numai 19 ani, a câştigat proba de săritură în înălţime cu o săritură de 190 cm., înaintea elveţianului Fuhrer care nu a depăşit înălţimea de 1,85 m. Fuhrer şi el foarte tânăr este încă elev de liceu.

Născut din părinţi elveţieni şi locuind actualmente la Parvoo, Fuhrer speră să fie selecţionat în echipa Elveţiei, cu prilejul jocurilor Olympice din 1940.

La 25 Mai la Kotku, atletul Uno Veid, una din speranţele organizatorilor jocurilor Olympice, a bătut recordul finlandez la aruncarea ciocanului, atingând 54.72 m. şi depăşind astfel cu 95 cm. vechiul record stabilit în 1931 de către Porhola.

Chiar de anul trecut Weid atinsese 53.76 cm., fiind afiliat federaţiei muncitoreşti, care nu permite membrilor să ia parte la concursurile organizate de I. A. A. F., nu putea spera să fie selecţionat în echipa Olympică a ţării sale.

Aceste lucruri se petreceau în 1937. Anul acesta însă liberat de vechiile obligaţiuni Veid apare ca o veritabilă speranţă în categoria atleţilor grei.

Tinem să adăogăm că Veid are astăzi 28 ani şi cântăreşte 106,5 kg.

Fondiştii au început şi ei preparativele participând la concursurile din 16 şi 26 Mai, organizate în oraşelul Vierumaki, sub supravegherea antrenorului Armas Valste şi a renumitului Paavo Nurmi, ultimul în calitate de consilier tehnic.

La aceste concursuri în compania unor cotaţi alergători străini Faisto Maki deţinătorul titlului mondial pe 10.000 m., a atins 3' 58"2 pe 1500 mtr. în ziua de 24 Mai pe pista stadionului Olympic pentru ca numai două zile după aceea să reuşească la Turku excelentul timp de 14 m. 31 s. 4 pe distanţa de 5000 m.

In urma lui s'a clasat Ilmari Sahuinem, champion olympique în 1936 pe 10.000 m. cu timpul de 14 m. 46 s. 8. al treilea venind M. Laihorantu în 14 m. 47 s. 4.

Cel mai temut rival al lui Taislo Maky, Kauko Pekuri a câştigat fără greutate Campionatul Finlandei de cross-country (aproximativ 9 km. în 31 m. 24 s.), iar cursa pe 3000 m. şi-a adjudecat-o în 8 m. 31 s. 3.

In cadrul concursurilor atletice internaţionale cari vor avea loc la 15 şi 16 Iunie, Taisto Maki şi suedezul Henry Jonsson îşi vor disputa titlul oficial de campion mondial pe 5000 m.

Deasemeni vor lua starul în această formidabilă cursă, cei mai buni fondişti finlandezi şi în cazul că vor beneficia de un timp favorabil, recordul mondial deţinut de Lehtinen (14' 17" 0) va fi fără îndoială în mare pericol.

CONCURSUL HIPIC

Germanii au câştigat „Premiul Armatei Române"

Un splendid etalaj de 5 cai, care a defilat în cadrul concursului hipic de eri

A patra zi a concursului hipic internaţional a însemnat un nou succes pentru acest sport. Un public extrem de numeros a urmărit cu emoţie desfăşurarea «Premiului Armatei Regale Române» şi s'a distrat de minune în «Campionatul amazoanelor». Eri dimineaţă echipele străine cari participă la concurs au fost la Monumentul Eroului Necunoscut unde au depus coroane, după cum se vede şi în cliseul pe care îl publicăm.

Citiţi reportajul în pag. 5-a

Concurenţii străini au depus eri o coroană pe mormântul Eroului Necunoscut

Revanşa

ITALIA-ANGLIA

se dispută în toamnă la Londra

Din cercurile oficialilor şi gazetarilor italieni, cari au asistat la matchul România — Italia, au fost informţi că în mod cert — la toamnă — se va disputa, la Londra, matchul revanşă Italia — Anglia.